

Genootschap van Vrienden van de HALO

10^e Jaargang, nummer 2, mei 2010

Ter herinnering aan: Ben Moes.

In de jaren vijftig en begin zestig waren er ook keuzevakken in het curriculum van de opleiding tot leraar lichamelijke opvoeding M.O. Het vaardigheidsprogramma bestond uit een aantal hoofddelen: turnen (met ritmische gymnastiek), spel, atletiek en zwemmen. Voor de bepaling van de examenuitslag telde turnen vier maal, spel deed twee keer mee en de andere onderdelen telden één keer. Wie dus niet kon turnen was de klos, want voldoende compensatie was nauwelijks te scoren. De keuzevakken telden samen ook 1 keer en waren door de staatsexamencommissie vastgesteld. Tot die vakken behoorden drie zelfverdedigingsporten: boksen, schermen en worstelen. Op de HALO werd alle zelfverdediging in die in die jaren gegeven door **Ben Moes**. Ben (voor mij toen uiteraard nog meneer) was naast docent op de HALO leraar aan de (M) ulo op de Mient. Op de zolder van de Eerste Montessorischool aan de Laan van Poot was een behoorlijke ruimte waar de zelfverdediging werd verstoppt. Er lagen een aantal vrij dikke matten waarop het Grieks-Romeins worstelen, een behoorlijk streng gereguleerde vorm van die sport, en de beide andere zelfverdedigingvakken konden worden onderwezen. De matten waren heerlijk zacht, zo zacht zelfs, dat Jan van Heek regelmatig na een feest besloot niet naar zijn bed in Leiden te gaan, maar binnen te sluipen (omkoping van de toenmalige conciërge?) en een worstelmat op te zoeken om de volgende dag op de vroege ochtend op tijd op een les te zijn.

Voor de rest was geen extra voorziening nodig, behalve de kleding en uitrusting uiteraard. Op die zolder hebben mijn jaargenoten en ik ook nog grondgymnastiek gedaan. Een, door de beperkte ruimte levensgevaarlijke vorm van acrobatiek op diezelfde worstelmatten. Maar met veel enthousiasme, want we kregen les van de beste langematspringer van Nederland, Joop Wickel. Die was zo goed dat hij zelfs zijn bril rechtzette tijdens een gestrekte salto uit arabier. Ben was een zeer prettige docent. Bescheiden en rustig en met een goede inhoudelijke kennis van zijn onderdelen. Worstelen en boksen waren mijn onderdelen. Aan worstelen heb ik niet veel herinneringen behalve de stijve nek na de nekbrug, een vorm van steun op achterhoofd en voeten om te voorkomen dat beide schouders op de mat kwamen.

Boksen was leuk. Dikke handschoenen, want het motto was: treffen zonder beschadigen. We deden dat in twee rijen. Ben had de gewoonte één van de rijen een plaats te laten opschuiven bij het oefenen. Ik kwam dan als klein ventje tegen kerels van bijna twee meter. Dat leek nadelig, maar had wel leuke kanten. Om mijn lichaam te treffen moesten zij veel moeite doen en ik kon met directe stoten altijd in de buurt van hun maag komen. Een onverwachte stoot recht omhoog trof bijna altijd doel.

We kregen lessen, maar verder zagen we docenten nauwelijks, want zij deden het werk op de academie naast hun baan op school en hadden dus altijd haast. Ze werden overigens ook nauwelijks betaald toen.

Verrassend was dus ook later te horen dat de bescheiden leraar Moes ook nog hobby's had. Door toeval was hij ooit eens stenen en halfedelstenen gaan zoeken en verzamelen. Het werd

zijn passie. Hij was zelfs één van de oprichters van de Nederlandse Lapidaristen Club, waarin zich de liefhebbers van edelstenen, mineralen en fossielen hebben verzameld. Hij volgde een cursus zilversmid en maakte sindsdien vele sieraden. Zijn kinderen en kleinkinderen dragen die met trots.

Ook bewegend was hij actief. Schermen in de club, fietsen in de duinen tot op hoge leeftijd. Toen hij tachtig was hebben zijn kinderen hem duidelijk gemaakt dat hij misschien toch beter niet meer kon gaan skiën.

Bij zijn definitieve afscheid, in maart jongstleden op een leeftijd van 93 jaar, bleek weer eens hoeveel meer er achter zo'n zeer bescheiden mens kan schuilen. Zeker voor zijn naaste omgeving.

Henk Mijnsbergen.

Er zijn er nog altijd leden die hun contributie niet hebben betaald. Daarom nog maar eens:

Van de penningmeester:

In de (bestuurs)vergadering is bepaald, dat de contributie voor 2010 naar € 15 per jaar gaat.

Wie nog niet betaald heeft t/m 2009, graag storten **vóór 1 februari 2010**.

De contributie voor 2009 is € 13 per jaar.

De contributie voor 2010 wordt € 15 per jaar.

Betaalde je al t/m 2009, dan is € 30 voldoende t/m 2012. Graag voldoen **vóór 1 april 2010**.

Rekening 178675 tnv GVVVDH te Den Haag.

Zorg altijd dat je voor en achternaam op het betaalafschrijf staan, anders is het niet terug te vinden van wie de betaling was.

Bij vragen over betalingen mag je altijd bellen 06-11326989 of mailen bij@xs4all.nl naar Maja.

ICE.

Kortgeleden ontving ik een mail van de heer Stabel, commandant van de eerste hulpdienst in het noorden van Nederland.

Zijn mensen komen bij ongevallen veel mobiele telefoons tegen. Meestal willen zij die gebruiken om relaties van slachtoffers te kunnen berichten. Maar meestal is dat ook een geweldige zoektocht.

Hij zond mij een zeer praktisch idee, dat ik graag aan jullie doorgeef.

Neem in je mobiel een nummer op onder de naam **ICE** (In Case of Emergency, is internationaal erkend). Meerder nummers kan natuurlijk ook als ICE 1, ..2, enz.

Henk

EERSTE HALO GOLF CHALLENGE OPEN 2010

Na twee succesvolle golf ontmoetingen starten we weer een golfwedstrijd onder de naam: **HALO GOLF CHALLENGE OPEN**

Op 18 september 2010 op het Golfcentrum REYMERSWAL zal er vanaf 13.00 uur worden gespeeld.

Deelname staat open als men minimaal beschikt over een golfvaardigheids bewijs. Het maximale deelnemers aantal is dertig.

De kosten 40 euro (greenfee en koffie)

Inschrijvingen sturen naar:

Leo Lochtenbergh

e-mail: Lochtenb@bart.nl

Vermeld bij aanmelden: je handicap, je eventuele golfclub waar je lid bent en/of speciale wensen. Wil je na afloop blijven eten (op eigen kosten) geef dit dan op.

Stort je inschrijfgeld op: bankrekening 409923 t.n.v L.Lochtenbergh te Wassenaar.

HALO REUNIE , MEET EN GREET

Beste Halovriend,

De Halo naar het Zuiderpark krijgt steeds meer gestalte. Na heel veel jaren Laan van Poot nadert het einde. De reünie van 15 – 09 - 2012 is de laatste in de bekende omgeving.

Voor die tijd zijn er enkele kansen nog eens een nostalgisch bezoek te brengen. Op **27 mei 2010** is er zo'n gelegenheid. Dan is er een **Meet and Greet** in het oude (maar vernieuwde) vertrouwde gebouw.

Tussen 16.30 en 19.00 uur is iedereen daar van harte welkom voor een "aangekleed" drankje. John van den Berg, directeur van de Academie voor Sportstudies, zal omstreeks 17.00 uur uitleg geven over de Zuiderpark missie.

In verband met de catering is het prettig als je je komst even meldt.

Hartelijke groet,

Henk Mijnsbergen

h.mijnsbergen@kpnplanet.nl

Interview.

Kiezen voor een oud-student met een verhaal is moeilijk. Allemaal hebben ze iets te vertellen. Het was wel hoog tijd voor een vrouw. Ook hier is de keuze weer groot. Zij vindt zichzelf niet bijzonder, maar toch..... Een oud-student van de HALO die er een flink aantal jaren uit is geweest en dan alsnog carrière maakt is toch wel een inspirerend voorbeeld voor herintredende vrouwen ?

Dus **Delianne Hoekstra – de Jong**, die deel uitmaakte van het eerste bestuur van het Genootschap.

Vraag: *Hoe oud ben je nu ?*

61 jaar (waar blijft de tijd--ik kan het soms zelf niet geloven..)

Vraag: *Wanneer heb je op de HALO gezeten ?*

Van september 1966 tot en met juni 1970.

Vraag: *Hoe ben je aan je eerste baan gekomen en waar?*

Eigenlijk door gewoon te reageren op een advertentie in de krant. Gevraagd werd indertijd (ik geloof in de Volkskrant) een docente lichamelijke opvoeding voor twee scholen in Rotterdam. In totaal voor 33 uur (!). Mijn docenten nu hebben er in principe 23(...) en klagen over werkdruk. Ik zal niet ontkennen, dat deze is toegenomen in de afgelopen jaren. Maar toch denk ik wel eens: waar hebben ze het over??

Vraag: *Hoe is het verder gegaan ?*

Een beetje ongewoon eigenlijk. Nadat ik vijf jaar in Rotterdam en Capelle aan de IJssel had gewerkt, ben ik mijn echtgenoot achterna gereisd en ben ik in Elst (Gld) gaan wonen. Daar werd in 1976 onze oudste zoon geboren en dat was toentertijd een reden om (tijdelijk) te stoppen. Vervolgens heb ik 12 jaar niet gewerkt en heb ik voor de kinderen gezorgd. In die tijd gaf ik wel wat lessen bij gymnastiekverenigingen en ook 'in eigen beheer'.

Via een vervangingspoule kwam ik terecht op het Lorentz Lyceum (tevens International School) in Arnhem. Daar ben ik zo'n dertien jaar blijven hangen. Ik heb daar naast het geven van lessen lo vooral coördinerende en leidinggevende taken vervuld. Vervolgens heb ik met veel plezier een jaar als opleidingscoördinator Zorg en Welzijn gewerkt op het ROC A12. Via die baan ben ik beland op het Merlet College in Grave. Ik was inmiddels adjunct-directeur geworden.

In die tijd heb ik gesolliciteerd naar een plaats op de OMO School of Management. Een opleiding die gegeven werd aan de TIAS Nimbas Business school in Tilburg. En dankzij een zetje van de toenmalige voorzitter van de Raad van Bestuur van OMO werd ik in 2005 rector van het Rythovius College in Eersel (bijna België!) en heb ik eindelijk de autonomie waar ik (zoals ik het nu ervaar) eigenlijk al jaren naar op zoek was....

Vraag: *Heb je naast je baan nog andere dingen gedaan ?*

Her en der wat bestuurswerk (doe ik nog steeds overigens, variërend van lid tot 'voorzitter van'.. Ik heb me ook vooral veel en breed geschoold. Als leidinggevende in het onderwijs ben ik van mening, dat je daarin het voorbeeld moet geven aan je medewerkers. Docenten zijn immers de hele dag bezig met het leren van anderen. Als zij uitgeleerd zijn, worden ze een 'gevaar' voor de klas. Ook heb ik op freelance basis een aantal jaren als consultant in het onderwijs gewerkt. En verder heb ik samen met mijn man veel en vooral ver gereisd.

Vraag: *Waarom heb je goede herinneringen als je terugdenkt aan de HALO ?*

Aan de sfeer maar ook aan de unieke combinatie van veel bewegen en het volgen van colleges in (in elk geval voor mij) heel veel boeiende disciplines en natuurlijk aan een groot aantal inspirerende docenten (waaronder in willekeurige volgorde: Braamzeel, Mijnsbergen, Van Dam, Küpfer, dokter Ankie, Du Chatinier, Claassen en Wickel).

Vraag: *Heb je iets aan de opleiding op de HALO gehad ?*

In de tijd waarin ik werkte als docente lo heb ik gemerkt dat wij grondig waren voorbereid op het geven van het vak, dat wij daartoe de benodigde bagage hadden meegekregen en zelfs meer dan dat. Het overzicht kunnen houden, het kunnen organiseren en plannen, maar ook het hebben van goede communicatieve vaardigheden zijn –denk ik- eveneens zaken waarvoor in die tijd de basis is gelegd.

Vraag: *Wat doe je nu nog ?*

Ik geef nog steeds met heel veel plezier leiding aan 'mijn' school. Een school die volop in ontwikkeling is en waar het (ook voor mij) goed 'toeven' is. Daarnaast ben ik inmiddels ingeschreven als lid van een poule interim- en co-managers. Gewoon om af en toe nog wat extra uitdaging aan te kunnen gaan en ervoor te zorgen dat ik mij niet ga vervelen (ondanks mijn leeftijd).

Vraag: *Wil je nog iets kwijt dat we niet gevraagd hebben ?*

Ik vind het jammer, dat Eersel en Den Haag zo ver uit elkaar liggen. Even naar een bijeenkomst op de HALO gaan zit er vaak niet in. Ik zie dan ook uit naar de reünie in 2012!

Hartelijk dank Delianne, nog veel goede jaren op jouw school, in het onderwijs en vanzelfspreken ook daarna.!!!

Wie denkt er niet terug aan de prachtige tijd op de HALO.

Hier nog een foto van de
HADEMI

Heb je nog iets te melden of een leuke foto stuur die dan naar de redactie van de Nieuwsbrief:
Leo Lochtenbergh
e-mail: lochtenb@bart.nl